

עמ"ת 35007/08/19 - אנדריי פוז'ידייב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 35007-08-19 פוז'ידייב(עציר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט אהרון משניות
העורר אנדריי פוז'ידייב (עציר)

נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ - עו"ד סמיון ויינשטיין

ב"כ המשיבה - עו"ד דוד ז'נבה

החלטה א. כללי

כתב האישום שהוגש נגד העורר מייחס לו עבירות רכוש שונות. לפי הנטען בכתב האישום, ביום 30.6.19 התפרץ העורר לרכב בכך שניפץ את חלון הדלת, נכנס לרכב, וגנב מתוך הרכב כלי עבודה הכוללים דיסק של חברת "בוש", פטישון עם סוללה וכן תיק ובו מברגים ומפתחות השייכים למתלונן.

בית משפט קמא (כב' השופט כהן) קבע בהחלטתו מיום 6.8.19, כי מדובר בעבירת רכוש שלא מן הרף הגבוה, אשר מצדיקה בחינת שחרור לחלופת מעצר, אולם חלופה כזו לא הוצעה. בנסיבות אלו, ועל סמך התסקיר השלילי שהתקבל בעניינו של העורר, הורה בית משפט קמא על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, ועל כך הערר שבפני.

החלטתו של כב' השופט כהן ניתנה בעקבות החלטה קודמת של כב' השופטת חקלאי מיום 15.7.19, אשר בה נקבע כי "הראיות הן נסיבתיות, אך על פניהן הן בעלות עוצמה, משתלבות זו בזו ויוצרות על פני הדברים מסכת ראייתית רצופה שיכולה לבסס הרשעה".

כב' השופטת חקלאי ציינה בהחלטתה כי בנסיבותיו של העורר, לא ניתן להסתפק בחתימתו על התחייבות להתייצב לדיונים, ולכן הפנה העורר לשירות המבחן לקבלת תסקיר מעצר. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עבריינית בתחום הסמים והרכוש, ובהיעדר חלופה מתאימה, נמנע מלהמליץ על שחרורו, ומכאן החלטת כב' השופט כהן, שעליה, כאמור, הוגש ערר זה.

ב. טענות הצדדים

לטענת ב"כ העורר, העורר נעצר לאחר שסיכם להיפגש עם חברו בסביבת הרכב נשוא כתב האישום, ובזמן שנצפה על ידי בעל הרכב אוסף מהרצפה שני פליירים וסט מפתחות. ב"כ העורר טען שהחפצים הללו נמצאו על ידו ליד הרכב, והדגיש כי הראיה היחידה שקושרת את העורר היא עדותו של המתלונן, אשר תפס את העורר, שחרר אותו ורץ לרכב לבדוק האם ארנקו האישי ברכב.

ב"כ העורר טען עוד, כי לפי גרסת העורר, בזמן שנתפס על ידי המתלונן, חטף ממנו המתלונן פאוץ' שהכיל תעודת זהות וכרטיס קופת חולים של העורר, וכך הגיעו מסמכים אלה לתוך הרכב, אולם לטענתו של המתלונן, הוא הבחין בפאוץ' רק לאחר הגיעו למוסך להחליף את השמשה השבורה.

ב"כ העורר הפנה את בית המשפט לדו"ח המסכם של מז"פ, שבו צוין, כי ביום 30.6.19, שעה 12:50, שוטר מז"פ צילם את הרכב, בדק אותו מבפנים, ולא נמצאו שום ממצאים או טביעות אצבע, דנ"א וגם לא פאוץ'. ב"כ העורר טען, כי טענתו של המתלונן לעניין מציאת הפאוץ' איננה מתיישבת עם חו"ד של איש מז"פ אשר לא הבחין וכן לא צילם את הפאוץ'. לדבריו, מדובר בסתירה מהותית בראיות התביעה אשר די בה כדי לפגוע פגיעה ממשית במשקלן של ראיות התביעה.

ב"כ העורר הוסיף וטען, כי אין מקום לבסס עילת מעצר בהסתמך על ראיות נסיבתיות, אשר מקומן להיבחן לאחר שמיעת הראיות, ומשכך סבורה ההגנה כי אין ראיות לכאורה לביסוס אשמתו של העורר. אשר לעילת המעצר, טען ב"כ העורר כי בהעדר אלימות, שיטתיות, ועל רקע נסיבותיו של העורר כדר רחוב, לא מתגבשת עילת מעצר, למעט העובדה שלחובתו של העורר עבר פלילי מכביד, אשר אינה מצדיקה את המשך מעצרו של העורר.

אשר לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של העורר, טען בא כוחו כי שירות המבחן נמנע מלברר את נושא תחליף הסם אותו מקבל העורר אל מול מרכז נפגעי הסמים באשקלון. כמו כן השירות הסוציאלי באשקלון לא פעל בכדי לסייע בידי העורר והוא נאלץ להתמודד הן עם התמכרותו לסמים והן עם העובדה שהוא דר רחוב.

בנסיבות אלו, עתר ב"כ העורר להורות על שחרורו של העורר בתנאים של חתימה על ערבות עצמית, מפני שמדובר במי "שאינו לו אף אחד במדינה ובעולם". לדברי ב"כ העורר, הוא מייצג את העורר מטעם הסגוריה הציבורית, בתיקים אחרים שהתנהלו ומתנהלים נגדו, והוא יודע מהיכרותו את העורר, כי אין בידו כסף ולו עבור נסיעות בתחבורה ציבורית.

לעומת זאת, ב"כ המשיבה טען כי בית המשפט קמא צדק בקביעתו כי קיימות ראיות לכאורה וקיימת אף עילת מעצר, וצדק גם כאשר הפנה את העורר לקבלת תסקיר שירות מבחן. ב"כ המשיבה הדגיש כי הראיה העומדת בבסיסו של כתב האישום, היא בראש ובראשונה, עדותו של המתלונן שזיהה את העורר בסמוך לרכבו, וציין כי העורר מוכר לו קודם לכן. לדבריו, העורר עמד בצמוד לרכבו כשכלים שהוצאו מן הרכב בתוך ידיו. המתלונן אחז בעורר, וכשביקש לבדוק אם הארנק שלו, ובו מסמכים אישיים נגנב מהרכב, שחרר את העורר מאחיזתו, וכך עלה בידי העורר להימלט מהמקום.

ב"כ המשיבה טען עוד כי אחת הראיות המרכזיות בתיק הוא הפאז' שנמצא על ידי המתלונן ברכבו ושייך לעורר, וציין כי צדק בית משפט קמא כאשר קבע כי העובדה שאיש מז"פ לא ציין כי נמצא פאז' בתוך הרכב, אינה מעידה בהכרח על כך שהפאז' לא היה בתוך הרכב. זאת מפני שאיש המז"פ לא קיבל אינדיקציה לכך שאמור היה להימצא חפץ ששייך לחשוד, ולכן צילם בעיקר את השבר בשמשה, ולא התמקד בחפצים אחרים שייתכן והיו ברכב.

ב"כ המשיבה הוסיף וטען כי גרסתו של העורר אף מחזקת את הראיות ביחס לאותו פאז' שנמצא ברכב, מפני שהעורר ציין כי המתלונן לקח ממנו את הפאז' והכניס אותו לרכב, ואילו בעימות שנערך בין המתלונן לעורר, בחר העורר לציין כי לא ראה שהמתלונן לוקח לו את הפאז'. לדברי ב"כ המשיבה, הסתירות בגרסתו של העורר, כמו גם התנהגותו המחשידה בכך שנמלט מהמקום, כל אלה מחזקות את הראיות נגדו.

אשר לשאלת עילת המעצר, טען ב"כ המשיבה כי במקרה של התפרצות לרכב, בו התקיים מפגש עם המתלונן, קבעה הפסיקה כי כאשר קיים מפגש עם המתלונן, בין אם התפרצות לרכב או לבית, הרי שקיים פוטנציאל לאירוע שמסלים ל אלימות, ולכן קיימת מסוכנות שמצדיקה את מעצרו של העורר.

ב"כ המשיבה ציין עוד כי תסקיר שירות המבחן הוא שלילי, ולפיו רמת הסיכון הנשקפת מהעורר גבוהה, העורר שולל כל נזקקות טיפולית בעניינו, אינו מעוניין בחלופה מוסדית וכל רצונו לסיים את ההליך הפלילי במהרה. העורר לא הציע חלופה כלשהי, ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצה על שחרור.

לדברי ב"כ המשיבה, בנסיבות הללו החלטתו של בית המשפט קמא סבירה ומתבקשת, ואין עילה להתערב בה.

ג. דין והכרעה

ייאמר כבר בתחילת הדברים כי החלטתה של השופטת הנכבדה קמא מיום 15.7.19 אכן מפורטת ויסודית, וניכר כי בית משפט קמא בחן בקפידה את חומר הראיות, ופירט בהרחבה את הראיות שיש נגד העורר. עם זאת, לאחר שאף אני עיינתי בחומר הראיות, לרבות ההודעות שנגבו מהעורר ומהמתלונן ודו"ח העימות שנערך ביניהם, ושמעתי את טענות ב"כ הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי הגם שיש ראיות לכאורה נגד העורר, מדובר בראיות בעלות עוצמה מוגבלת.

מדובר בעיקר בראיות נסיבתיות, שכוללות את הימצאותו של הפאז' עם מסמכי העורר בתוך הרכב, וכן הימצאותם של כמה כלים שנגבו מהרכב בידי העורר. הראיות הללו מצטברות לכדי מסכת ראייתית אשר יכולה לבסס בסופו של יום הרשעה מעל לספק סביר. עם זאת, העורר מסר גרסה שאינה מופרכת בעיניי, וניתן אף למצוא לה תימוכין בעובדה שרוב הכלים שנגבו מהרכב לא נמצאו בידי העורר. לכן, ניתן להניח שאדם אחר היה מעורב בפריצה לרכב, ביחד עם העורר או בלעדיו.

יוצא אפוא כי הראיות הנסיבתיות אינן מובילות בהכרח רק למסקנה מרשיעה כלפי העורר, ולא מן הנמנע כי ניתן למצוא במכלול הראיות ספק סביר שיכול לפעול לטובת העורר, ולכן אני סבור כי מדובר בראיות עם עוצמה מוגבלת.

לכך יש להוסיף את קביעת השופטת חקלאי בסעיף 20 להחלטתה, כי המסוכנות הנשקפת מהעורר אינה ברף הגבוה, בהינתן מכלול הנסיבות של ביצוע העבירה, בלא תחכום ובלא תכנון מוקדם, עם נזק מוגבל, כמפורט בהחלטה האמורה.

אשר לחלופת המעצר, הרי שעל בית המשפט לבחון האם קיימת חלופת מעצר הולמת שתשיג את מטרת המעצר, באופן שיפגע פחות בחירותו של העורר. אכן בעניינו של העורר התקבל תסקיר שלילי המתאר את מצבו ותפקודו של העורר כמי שמכור לסמים, ואולם לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הטעם העיקרי לכך שלא עלה בידי שירות המבחן לבחון חלופת מעצר, נעוץ בכך שהעורר הוא אדם ערירי, דר רחוב, בלא קרובי משפחה, ובלא אמצעים שיכולים לאפשר שחרור בערובה בתנאים המקובלים.

בנסיבות הללו, אני סבור כי עובדת היותו של העורר דר רחוב וחסר אמצעים כשלעצמה, אינה מחייבת בהכרח את מעצרו של העורר עד תום ההליכים, כאשר עסקינן בנסיבות שככלל אין בהן כדי להצדיק מעצר עד תום ההליכים, ולכן אין אנו פטורים מלבחון אפשרות למצוא חלופה כלשהי שתוכל לתת מענה סביר לתכלית המעצר.

בנסיבות שלפנינו, נוכח המסוכנות המוגבלת שנשקפת מהעורר, כפי שקבע בית משפט קמא, התכלית העיקרית של המעצר היא להבטיח את התייצבותו של העורר למשפטו, ומתברר שכבר נקבע מועד להקראת כתב האישום ולדין לפי סעיף 144, ליום 3.10.19 בשעה 08:30, בפני סגן הנשיאה בבית משפט השלום באשקלון.

נוכח כל האמור לעיל, אני מקבל את הערר ומורה כי העורר יוכל להשתחרר ממעצרו לאחר שיחתום על קבלת הזימון לדין שנקבע בעניינו ביום 3.10.19 בשעה 08:30 בבית המשפט באשקלון, ולאחר שיחתום על התחייבות עצמית בסך ₪ 5,000 שתעמוד בתוקפה עד תום ההליכים נגדו, לפיה הוא מתחייב להתייצב לכל הדיונים בעניינו, וכן הוא מתחייב להימנע מלבצע כל עבירת רכוש.

אציין עוד כי לעורר עצמו אין טלפון נייד, אולם ניתן להשאיר הודעות לעורר באמצעות בא כוחו עו"ד סמיון ויינשטיין בטלפון מס: 054-4909280, וכן באמצעות החבר של העורר, ויקטור, בטלפון מס: 052-4200013.

אם העורר יפר את התחייבויותיו, ייעצר ויובא בתוך 24 שעות בפני שופט, למתן הוראות אודות המשך מעצרו, או קביעת תנאים לשחררו.

בשולי הדברים, אני מוצא לנכון לבקש משירות המבחן, ביחד עם המחלקה לשירותים חברתיים בעיר אשקלון, לעשות כל שניתן בכדי לסייע לעורר, ולשלבם בהליך טיפולי התואם את מצבו.

ניתנה והודעה היום כ' אב תשע"ט, 21/08/2019 במעמד הנוכחים.

אהרון משניות, שופט